

priziga luč sv. katoliške vére sedaj Otčipve-Indianom. Čeravno že 18 let med zgol ptujimi narodi, mu je vendar njegov materni jezik še zmiraj tako prisercu, da je unidan poslal svoji sestri v Podbrezje pesmico, v kateri popisuje svojo delavnost med divjimi Indiani, katerih revno življenje nam takole razodeva:

»Eno varno pokrivalo
Le pokriva ledje zgolj,
In le majhno zagrinjalo
Ima tu obojni spol;
Prebivalša njih so borne,
Z ljubjem je pokrit šotor
S kožo v postlji se ogerne,
Legar terde tla so zgolj.
Živeža jim vedno manjka,
Zvir in ribe jih redék. itd.

Iz Ljubljane. Tudi v Ljubljani se poskuša mizoplés, da je kaj. Kamor prideš, je prvo vprašanje: ste že plesali z mizo? V več hišah je skušnja po sreči izšla, v nekterih pa tudi ne. Mi smo vidili v pondeljki zvečer pri nekem prijatlu štirivoglatno lahko mizico tako hitro od desne na levo se sukati in po izbri okolo dirjati, da bi se bilo eni gospé v glavi zvertilo, ako bi ne bila iz kroga stopila. Pospešila je pa to kolo neka mlada pesterna, ktera je električnosti tako polna, da se, ko položi le za malo minut roke na mizo, tako tresti začne, kakor da bi jo merzlica tresla, kar terpi veliko ur še po tem; pri naši skušnji je ni glava bolela, po prvi poskušnji pa ji je slabo bilo. Gotovo bi bila ta deklica za „zamaknjeno“ kakor nalaš vstvarjena. Kakor so nekatere nature človeške veliko bolj navdane čudovite magnetično-električne moči od drugih, so nekatere nasproti take, da stopivši v kolo gibanja, ga močno krotijo, ali celo zadušijo. Tudi pri nas ste se dve stranki na noge postavile: ena vernih, druga nevernih o tem; v vnanjih časnikih so se celo hude vojske vžgale. Naj že imenujejo nekteri vse to le „igračo“; gotovo je, ako bi se po mnogih gotovih skušnjah ta „igrača“ poterdila, da bo razjasnila marsikaj, pa prekucnila tudi marsikaj, kar so naravoslovci o elektriki in magnetiki dosedaj za resnico pridigovali. (Poglej v današnjem „novič. iz mnogih krajev“ mnenje dr. Hoffer-a). — Za gotovo zvémó, da je vseučeliše Würčburško gosp. H. Costa-tu za njegove literarne dela v tergovskih, državno-gospodarskih in denarstvih zadevah posebno redko poslavljenje določilo, ter ga za dohtarja kamentalnih in financialnih znanstev izvolilo.

Novičar iz mnogih krajev.

Včeraj 19. aprila je praznoval presvitli cesar Ferdinand svoj 60. rojstni dan, h kateremu praznovanju se je več visocih oseb cesarske rodovine v Prago podalo. — Nadškof Milanški grof Romilli je došel na Dunaj, se vdeležil škofjega zbora; namest bolnega patriarha Beneškega pride kak drug škof iz Benečankega. — Dunajskemu mestnjanu in branitelju Njih veličanstva g. Ettenreih-u je podelil kralj Napolitanski red Franciska I. — Papež so poslali banu Jelačić-u red sv. Gregorja v brilantih. — Mirko Petrović, brat kneza Černogorskega je došel na Dunaj in ž njim en starašina černogorski. — Na Dunaji premikujejo mize celo po gostivnicah, tako da je nek kerčmar vés nejevolin svojim gostom rekel, da ne bo teh skušnj dalje terpel, ker mu le veliko ljuči pogorí, v mizo zamaknjeni gosti pa nič ne jedó in ne pijó. — Dr. Hoffer, vodja c. k. fizikalnega kabineta je v seji obertniškega družtva razložil mizoplés kot rabotno (mehaniško) premikovanje, pri katerem se pa moč električnega toka (elect. Fluidums) v poskušajočih osebah popolnoma tajiti ne more. — Na Ogerskem so jeli posestniki

velicij zemljiš manjši dele naselnikom prepuševati. Tako je Čakovska grajšina, ki ima zemljiša za 2000 oralov, naselištva malih kmetov osnovala; za 45 fl. dobi kmet 3 orale in pol proti temu, da ji skoz 10 let izgovorjene dela opravlja; v 10 letih je kmet svoboden gospodar tega zemljiša. — Pijančevanje in iz njega izvirajoče žalostne nasledke zatreti, je županija v Jolsvi na Ogerskem kerčmarjem prepovedala, da celemu gruntarju ne smé več kakor za 2 fl., kajzarju ne več kot za 1 fl. celo leto za vino upati; brozganje pijác se kaznuje od 100 do 500 fl. — Na Laškem, Dalmatinskem in v Furlanij se razodeva boleznin terté; s tem, da pridno izrezujejo bolestne dele, upajo boleznin zatreti. — Ko je v naših krajih tu in tam še po seznju velik sneg, imajo na Španjskem že poletinsko vročino; v Madridu je bilo 8. in 9. tega mesca 18 stopinj gorkote po Reaum. gorkomeru. — Piemonteška vlada se zoperstavlja sekvestraciji, v ktero je naša vlada posestva tistih Lahov djala, ki so kot deležniki laških prekucij pobegnuli iz Austrie in se vselili na Piemonteškem; vendar se je nadjati, da bojo Sardinci odstopili od te terjatve, do ktere pravice nimajo. — Po mnogih mestih Nemčije, zlast v Berlinu, so zasledili velike priprave k vstaji, ktere namen ima biti občna nemška ljudovlada. — V Londonu so Košutovo hišo preiskali in nek mnogo orožja našli; ako se to poterdí, zapade sodnji. — V knežiji Serbski nek Ruska vlada ni s tem zadovoljna, da je knez predstavnika Garašanina od službe odstavil, ki ni bil prijatelj Ruske politike, ampak knez mora tudi odstraniti vse tiste može, ki so z Garašaninom edinih misel. Starašinstvo je knezu pismo poslalo, v katerem ga prosí, naj varje ustav. — V Australii je po besedah „Terž. čas.“ tolikšno pomanjkanje za možitev pripravnih ženk, da vsaka, ktera tje pride, jih na vsak perst pet lahko dobí; v enem tednu jih je bilo nek eukrat 200 parov zaročenih. Če je to resnica, je Australia zares nam narobe svet. — 12. dan tega mesca so poskusili v Parizu na Montmartru električno svečavo, s ktero hočejo v prihodnje vse velke terge in ulice v Parizu razsvetlevati. Poskušnja se je kaj dobro poterdila. Če ravno so le z manjši pripravo poskusili, je ta luč, ki je s svitlobo bliska enake lastnosti, da se je nek turn (St. Denis), ki je poldrugo uro delječ, vidil kakor da bi ga bila nar svitljejši luna razsvetlila; z veči pripravo so razsvetlil St. Germainski grad, ki je 7 ur delječ. Zares imenitna nova znajdba! —

Stari človek.

(Poleg nemškega).

Kot star denar se m' stari človek zdí,
Podoba se obriba ino čerta! —
V spominu le minule radosti
Oživi spet se u njem podoba sterta.

Uzor mladosti v mislih mu igra,
Prekrasni stari čas pred njim leskeče,
O zlati dóbi mladih dni ne zná,
Ne more molčati oko želeče:

O dóbi, ko v naročju maternem
Je mirno spal, ko v zemlji ruda zlata,
Ko pil je slast na sercu ljubljenem,
Ljubezen mu odperla v rudnik vrata;

In kako ga utrdilo vroče je
Življenje, lik mu in podoba dalo,
In kako geslo: »k časti Bogu vsež,
Ga zvesto v stare dni je spremljevalo!

Tedaj zaničevati ga nikar
O fant! če tudi svet ga ne poštuje;
Naj večó ceno ima star denar,
Kdor ga pozná, marljivo ga shranjuje.